

Загальний опис

Вхід розташований у лівому борту долини р. Суботхан.

До глибини 40м порожнина закладена в круто падаючих (кут 40°) пластах вапняків в основному по тріщинах напластування. Минувши зону дроблення і невеликий розлом, порожнина переходить у блок, в якому верхньоюрські вапняки з прошарками пісковиків потужністю 0,4-1,5 м падають під кутом 20°. Протягом понад 300 м ходи печери використовують тектонічні тріщини. Далі шахта двічі переходить із блоку в блок.

При закладанні в пачках пісковика переважають низькі, широкі (3,0-3,5м) ходи з горизонтальним склепінням, при закладанні в пачках вапняків – вузькі (0,2-0,5м) та високі (5-6м) ходи з декількома чітко помітними розширеннями. Горизонтальна частина порожнини закінчується серією перешкод: бриловим завалом, вузькостями і, нарешті, сифоном.

Верхня частина печери обводняється тільки після сильних злив або сніготанення. На глибині 80м є постійні слабопроточні озера, що утворюють кілька напівсифонів. У горизонтальній частині порожнини є постійний водотік з витратою 2-3 л/с, який живлять два джерела на глибині 100м. У печері є рясні гравітаційні, водні механічні (пісок) та хемогенні (сталактити, сталагміти) відкладення.

Печера відома місцевим жителям з кінця XVIII ст. Перший сифон пройдено у 1963 р. В. Волковим і Є. Чикалкиным (Сімферополь), другий сифон у 1964 р. Ю.В. Шаповаловим (Севастополь). Шахту досліджено Комплексною карстовою експедицією АН УРСР у 1964 р. (керівник В.Н. Дублянський). Донний сифон досягнуто у 2002 році харківськими спелеологами.

Завдяки фарбуванню води доведено, що печера Провал має зв'язок із печерою Червона